

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7355/2021
09.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Споменке Зарић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Веселин Станковић, адвокат из ..., против туженог ОДС „ЕПС Дистрибуција“ ДОО, Огранак Електродистрибуција Лесковац, чији је пуномоћник Ивана Мараш, адвокат из ..., ради утврђења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 614/2020 од 18.02.2021. године, у седници одржаној 09.11.2022. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 614/2020 од 18.02.2021. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 614/2020 од 18.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 3343/18 од 04.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је неистинита садржина рачуна, обрачуна неовлашћено утрошене електричне енергије туженог од 02.04.2018. године издатог на име сада покојног ББ, бившег из ..., што би тужени био дужан признати тужиле, под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој накнади штету у висини износа који је тужиле платила туженом по рачуну туженог од 02.04.2018. године за неовлашћено утрошену електричну енергију у износу од 154.823,46 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиле да туженом на име трошкова поступка плати 46.150,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 614/2020 од 18.02.2021. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу на члана 404. став 1. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је закључио да нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потреба новог тумачења права, јер одлука о основаности захтева тужиле и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, а тужилца уз ревизију није приложила судске одлуке које би учиниле основаним разлог прописан чланом 404. ЗПП. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа, чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање, а нижестепене одлуке сагласне су правном схватању Врховног касационог суда израженом у бројним одлукама у предметима са истоветним или сличним чињенично правним ситуацијама. Са тих разлога и у случају прихватања изузетне дозвољености ревизије тужиле не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужилцу.

Како на основу изнетог произлази да у овом случају нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. ставом 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ставом 4. истог члана да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.). Чланом 479. ставом 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда донете у поступку у спору мале вредности није дозвољена ревизија.

Тужба ради утврђења и исплате поднета је 10.08.2018. године, а вредност предмета спора је 154.823,46 динара.

С обзиром на то да је вредност предмета спора испод динарске противвредности 3.000 евра, то се ради о спору мале вредности у ком ревизија није дозвољена на основу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**